

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

6 JUNI 1994

ONTWERP VAN DECREET

**houdende bepalingen tot begeleiding van
de aanpassing van de begroting 1994**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
uitgebracht door de heer H. Brouns
(Hoofdstuk II – Milieu en Investeringsfonds
Afdelingen 1 en 2)**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer M. Capoen

Vaste Zeden : de heren H. Brouns, P. Desmet, H. Marsoul, B. Vandendriessche en J. Van Looy ;

de heren R. Landuyt, J. Peeters, R. Swinnen en J. Timmermans ;

de heren J. Gabriëls, F. Vergote en M. Verwilghen ;

de heer X. Buisseret ;

de heer M. Capoen ;

de heer L. Barbé.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, F. Cauwenberghs en J. De Meyer, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche ;

de heren J. De Mol en C. Lisabeth, mevrouw L. Maximus en de heer G. Moens ;

mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer A. Denys en mevrouw J. Leduc ;

de heer J. Caubergs ;

de heer J. Caudron ;

mevrouw V. Dua.

Zie :

549 (1993-1994)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
- Nr. 5 : Verslag namens de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid
- Nr. 6 : Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting
- Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud besprak het haar toegewezen gedeelte van het Ontwerp van Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 op haar vergaderingen van 19 en 31 mei 1994. Het gaat hier om de afdelingen 1 (Afvalwaterheffing) en 2 (Steun aan bebossing en milieuvriendelijke landbouw) van hoofdstuk II (Milieu en investeringsfonds) van het ontwerp van decreet.

1. Inleiding van de minister

Bij de opmaak van het programmadecreet 1994 is getracht om enerzijds de milieubeleidsdoelstellingen éénduidiger te verwoorden en anderzijds een grotere rechtszekerheid te verschaffen gecombineerd met een meer duidelijke administratieve procedure.

In het huidige voorliggende programmadecreet met betrekking tot de aangepaste begroting 1994 zijn ook een aantal bepalingen opgenomen die getroffen moeten worden en gebaseerd zijn op de dagdagelijkse realiteit.

Artikel 5 regelt de rechtszekerheid inzake bezwaarprocedure met betrekking tot afvalwaterheffingen.

Deze rechtszekerheid komt er eindelijk, na een lange lijdensweg afgelegd te hebben en is nu mogelijk door de bepalingen van de bijzondere wetten van 16 juli 1993 en meer bepaald het artikel 7.

In het ontwerp-programmadecreet 1991 was reeds terzake een regeling opgenomen die stelde dat de heffingsplichtige een vordering kon inleiden bij de Rechtbank van Eerste aanleg te Dendermonde, zijnde het gerechtelijk arrondissement waarbinnen de VMM zijn hoofdzetel heeft en die tevens de standplaats is van de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

De Raad van State maakte echter voorbehoud omtrent de vraag of de bevoegdheid van het Gewest om bepalingen vast te stellen met betrekking tot de inning en de invordering van de eigen belastingen, ook de bevoegdheid omvat om van het gemeen recht afwijkende regelingen in te voeren.

Dit voorbehoud van de Raad van State werd later diverse malen aangegrepen als onduidelijkheid in de gevoerde procedures van beroep.

In de praktijk gaf deze problematiek dan ook aanleiding tot rechtsonzekerheid en werden ten gronde betwistingen ingeleid zowel voor de Raad van State als voor de Rechtbank van eerste aanleg. Dit diende uiteraard vermeden te worden.

De regeling werd dan ook niet behouden in het programmadecreet 1992.

In het artikel 35 van wet van 26 maart 1971 (ingevoegd met het programmadecreet van 1992) werd wel een administratieve bezwaarprocedure opgenomen maar geen juridische procedure. Er werd evenmin een termijn bepaald waarbinnen een dergelijk beroep moet worden ingesteld.

Er werd enkel een algemene analogie opgenomen in verwijzing naar de regelingen van toepassing voor de rijksinkomstenbelasting.

De bedoeling van deze bepaling was dat titel VII van het

WIB 1992 van toepassing zou zijn op de heffing op de waterverontreiniging, behoudens in zoverre het decreet in een afwijkende regeling voorziet.

Deze bepaling had als resultaat moeten hebben dat tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar van de VMM een voorziening bij het Hof van Beroep openstaat, met uitsluiting van de mogelijkheid tot betwisting voor de Raad van State of voor andere rechtscolleges van de rechterlijke macht.

De Raad van State keurde de regeling door verwijzing echter af in zijn advies. De Vlaamse regering, gevolgd door de Vlaamse Raad, bleven echter bij het oorspronkelijk geformuleerd voorstel.

In de praktijk leidde dit tot onduidelijkheid inzake de bevoegde rechtbank en werden allerlei rechtscolleges gevat, zoals de Rechtbank van Eerste Aanleg, het Hof van Beroep, de Raad van State. Dit heeft geleid tot verregaande moeilijkheden inzake de gevolgen van de uitspraken.

In het huidige voorstel van artikel 5 wordt, met het oog op de rechtszekerheid thans een volledige en uitdrukkelijke tekst bepaald. Dergelijke uitdrukkelijke regeling kan nu door de decreetgever zelf worden bepaald op basis van artikel 7 van de bijzondere wet van 16 juli 1993 die het artikel 19 paragraaf 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ingrijpend heeft gewijzigd en waardoor de decreetgever nu wel kan optreden op het domein van de bevoegdheden die door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden.

Het is duidelijk dat een doeltreffende geschillenprocedure vereist dat de geschillen inzake de waterheffingen exclusief worden behandeld door het Hof van Beroep, zoals dit het geval is met de geschillen over de inkomstenbelastingen en de provinciale en gemeentelijke belastingen. Op deze wijze is voldaan aan de eisen die het Arbitragehof heeft gesteld met betrekking tot de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Bij niet optreden van de decreetgever zouden de geschillen verspreid blijven over de Raad van State enerzijds en de rechtbanken van eerste aanleg anderzijds. Dit zou de rechtsonzekerheid enkel in de hand blijven werken en zou er tevens toe leiden dat nergens een gespecialiseerde jurisprudentie op het vlak van de afvalwaterheffingen wordt bekomen.

Het huidige artikel 5 geeft het Hof van Beroep de bevoegdheid om kennis te nemen van de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de gemachtigde ambtenaren.

Eveneens worden de verjaringstermijnen aangeduid, evenals, op basis van de noodzakelijkheidsvereiste zoals bepaald in artikel 10 van de bijzondere wet van juli 1993, de afwijkingen op de thans bestaande gerechtelijke procedure voor inkomstenbelastingen.

Artikel 6 betreft enkel een technische aanpassing en vervollediging van de bijlage 1 van het programmadecreet en vergt geen verdere toelichting.

Artikel 7 legt de decretale basis voor de subsidiëringen in het kader van de EG-Verordeningen 2080 (bebossing) en 2078 (milieuvriendelijke landbouw).

De lidstaten zijn verplicht om met ingang van 1 januari 1994 aan deze Verordeningen uitvoering te geven via de eigen reglementeringen.

Hiertoe werd overigens een uitvoeringsprogramma ingediend bij de Europese Unie.

Bij goedkeuring hiervan, dienen aan de in aanmerking

komende aanvragers subsidies te worden toegekend op basis van een organiek reglement.

Het bosdecreet kan hiertoe de decretale basis leveren.

Voor wat betreft de tijdelijke aanplantingen (artikel 3 paragraaf 3 ten zevende van het bosdecreet) is bepaald dat bij besluit van de Vlaamse regering zal bepaald worden welke artikelen van het bosdecreet hierop van toepassing zullen worden gesteld.

2. **Bespreking**

Artikel 4

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 5

Een lid merkt op dat in dit artikel een aantal technische wijzigingen moeten worden aangebracht. Dit artikel wijzigt artikel 35quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. In de ingevoegde paragrafen 3 tot 7 wordt telkens naar het artikel zelf verwezen, terwijl in feite naar de paragrafen 1 of 2 moet worden verwezen. De technische wijzigingen worden als tekstcorrecties door de Commissie aangenomen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen voor bij 1 onthouding.

Artikel 6

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 7

Een lid betreurt dat dit artikel over de bebossing van landbouwgronden in het programmadecreet is opgenomen, terwijl blijkt dat er nog andere elementen uit het bosdecreet voor verbetering vatbaar zijn. Hier wordt slechts één onderdeelje uit het bosdecreet gelicht. Het zou wellicht nuttiger zijn dat er een initiatief van de Vlaamse regering zou komen, dat de wijzigingen aan het bosdecreet globaal onder handen neemt.

De minister zegt dat precies dit artikel afzonderlijk wordt behandeld omdat hiermee wordt tegemoet gekomen aan een Europese beslissing die bepaalt dat milieuvriendelijke landbouw en bebossing van landbouwgrond kunnen worden gesubsidieerd. Daarvoor was geen juridische basis. Dit artikel zorgt voor die juridische basis.

Het artikel stelt ook dat de Vlaamse regering zal bepalen welke artikelen van het bosdecreet hierbij van toepassing zullen zijn. Dit is dan in afwijking van artikel 3, § 3, 7° van het bosdecreet dat bepaalt dat tijdelijke aanplantingen met houtachtige gewassen in uitvoering van de verordeningen van de Europese Gemeenschap voor wat betreft het uit productie nemen van bouwland, niet onder de voorschriften van het decreet vallen.

Een lid stelt dat dit evengoed kon worden geregeld door te verwijzen naar artikel 87 van het bosdecreet, dat de procedure en de voorwaarden voor subsidiëring van bebossing regelt. Hij zegt dat dit artikel in deze zin zou moeten worden geamendeerd.

Hierop antwoordt de minister dat er binnen de Vlaamse regering een uitdrukkelijk akkoord bestaat om pas later te bepalen welke artikelen van het bosdecreet wel of niet van toepassing zijn. Dat was dus de uitdrukkelijke wil van de regering, die zich daarover speciaal heeft beraden. Daarom kan de minister niet met een amendering in de zin zoals het lid het suggereerde instemmen.

Over een globale evaluatie van het bosdecreet zegt de minister dat dit op dit ogenblik geen prioriteit is. Gezien het andere belangrijke decreetgevend werk dat moet worden voorbereid, of dat al in de adviesprocedure zit, acht hij het niet mogelijk een globale herziening van het bosdecreet nog tijdens deze legislatuur uit te voeren.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen voor bij 1 onthouding.

3. Eindstemming

De afdelingen 1 (afvalwaterheffing) en 2 (steun aan bebos-sing en milieuvriendelijke landbouw) van hoofdstuk II (Mi-lieu en investeringsfonds) worden door de Commissie aange-nomen met 8 stemmen voor bij 1 onthouding.

De verslaggever,

H. BROUNS

De voorzitter,

M. CAPOEN
